

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. Philippus ex Anglia in Hispaniam nauigat, numquam eo postea
reuersurus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

quoque loqui tandem voluit. Mense enim Aprili Londini infans natus fuit, qui morbo correptus, XV. dies natiuitatis non minus articulare & distincte cum praesentibus loquutus est, quam prout aliquis septennis, illud subinde repetens, *Orate, Orate*: donec tandem die XXV. fato fuit perfunctus. Interim adolescens XVIII. annorum prodijt, ab Anglis quibusdam inductus, ut pro Eduardo VI. Rege, cuius vultum & lineamenta egregie referebat, sese ferret. Nonnulli hoc facinus eorum adscribebant malitiae, qui misero illi hoc ita vere se habere persuaferant, & ei tamquam Regi haecenus seruiant: alij vero rei quamvis fictae lubenter fidem habebant. Fraudis eiusmodi color est inductus hac fabella in vulgus sparsa: nimirum, alium pro Eduardo VI. quasi mortuo suppositum fuisse, ipsam vero & Mariae & Northumbrij, (Joannam reginam facere omnibus modis conantis insidias veritum fuga & occultatione saluti suae consuluisse. Jamque fidem multis rei habeantibus, parum a seditione aberat, nisi impostor comprehensus, & triduo virgis publice caesus, ad perpetuam carcerem fuisset damnatus: e quo quum postea esset liberatus, nec tamen cessaret deperire, tandem ad furcas Tiburnas fuit suspensus. Nec sane novum hoc aut inusitatum imposturae est genus, quo etiam mortuos adhuc vivere sepe etiam prudentioribus fuit persuasum. Arremonem aiunt Antiocho regi totius corporis confirmatione ita similem fuisse, ut Laodice ipsius uxor, eius opera in regno cui velle resignando, usa sit. Vibius artifex & Publicius seruus Pompeio, Scapion Scipioni, Salustius petaurista alteri Scipioni & vultu & omnibus corporis lineamentis per similes fuerunt. Romae quidem in arena duo gladiatores duos Consules, & Myrmillo bubulcus Seuerum Imperatorem vultu & corporis modo retulisse perhibentur, Etsi vero similibus imposturarum exempla etiam alibi multa occurrunt, facillime prudentiores quum ex hoc etiam ex alijs grandem malum regno imminere augurabantur: quamuis rum omnia summam Ecclesiae tranquillitatem vulgo spondere videbantur. Quod quidem augurum minime vanum fuisse exitus, cum magno totius Christianae reipublicae damno docuit.

II. Accessit ad publicae hae miseriae indicia domestica reginae calamitas, e duorum ipsi proxima cognatione iunctarum feminarum leuitate vel probro potius orta. Quorum una filia fororis

Henrici VIII. Suffolcico Duci ante nupta, post mortem mariti, refragantibus amicis, Nobili quidem, sed priuato homini nupsit, tanto maiori cum probro, quod ante nuptias consuetudinem cum eo habuisse diceretur. Altera vero Varuicensis Comitissa, Ducis Somerseriani filia, mortem marito (quidam etiam viuo eo id factum affirmant) eodem tempore duobus ex infima Nobilitate, nec vlla opulentia, aut alia virtute commendatis, matrimonium promisit, & ad promissi confirmationem, corporis potestatem fecit, neutro quod alteri res cum illa esset, sciente, ac re tum demum quum ab illa promissum vterque matrimonium exigerent, intellecta. Id regina grauiter admodum tulit, & alteri quidem initio custodiam apposuit, postea vero ei qui primus consuetudinem cum ea habuit, nuprum eam dedit.

XVII. Junij An. 1555. Londini Ioannae Aragoniae, Caroli V. matris exsequiae celebratae sunt. XXVIII. Augusti rumor de reginae morte incerto auctore percubuit: quem vt refutarent, rex & regina, comitante Pontificis Legato, Grenuicum aspectante populo, secesserunt. Triduo post Philippus in Belgium ad Carolum patrem traiecit ob bellum graue inter Gallos ac Caesarem, Magna rum erat per totum Angliae regnum annonae caritas. In agro Norfolkienſi planities est, tota saxis & serupis referta, vbi non frumentum, sed ne herba quidem vniquam antea prouenit: quae sine vilo hominum labore tum magnam pisorum & radicum praedulcium vim produxit; singulari Dei miraculo, suos etiam in deserto pascentis Nobilem regij Legati Noallij familiarem narrantem audiui, e radicibus domum perlatis nouas protuberasse: eosque fructus, se praesente, praedicto Legato, vt & Portugalliae regis & Veneto Oratori in conuiuio representatos fuisse atque exhibitos.

Eodem tempore Oxonij & alijs locis haeretici aliquot supplicio affecti sunt & A. 1555. XXII. Martij Polus Cardinalis Archiepiscopus Cantuariensis renuntiatus est & quoniam finitris inter Philippum II. & Pontificem Paulum IV. induciji vi. Id. Ianuarij in Italia bellum recruduerat An. 1556. & Galliae Rex Henricus in Pontificis partes accesserat aduersus Albanum misso Guisio, Maria Angliae quoque Regina in mariti gratiam bellum Galliarum Regi denuntiavit. Quod & ipsi & An-

T glia

pliæ regno perniciem non leuem attulit. nam Caletum & alia quædam eis mare loca perdidit, & occasionem calumniarum male affectis imprimis hæreticis præbuit, qui suæ causæ quantumuis malæ stabilendæ intenti calumnijs Mariam Reginam Catholicam proscindebant, & vulgus iritabant, & coniurationi nouæ scabellum adiecerunt. Itaque non multo post coniurato de regibus, Legato Pontificio, ac toto regni Senatu è medio tollendis inita, in lucem venit: eamque ob causam Thomas Hauardus, Graius, Troginoronus, Careus, & alij partim in custodiam dati, partim etiam supplicio sunt affecti. Tum hæc tum alix atque etiam ab ipsius sacellano, qui post sacrum peractum occidendæ eius negocium suscepisse dicebatur, factæ conspirationes, reginam ita perterrituerunt, vt in publicum vix prodire auderet: adeoque in continuo mortis metu verteretur. Neque solum in Angliæ sermones varijs sparsi sunt, sed etiam per Imperium, & Romæ aduersus Cardinalem Reginaldum Polum, Legatum Apostolicæ Sedis, quem Paulus IV. PP. in celsa denuntiatione belli ab Angliæ Regina facta Henrico Galliarum Regi à Legatione Anglica amouit, siue quod in dissuadenda ea denuntiatione officio pacificatoris apud Reginam defuisset, siue quod suspicaretur eum in partem consiliorum venisse, siue quod opinaretur non decere si rationes pacis præsentem Legato pacis penitus turbari, aut denique ideo quod Galli ita apud Pontificem vt fieret instruissent. Accitus est igitur Romam Cardinalis Polus, magna omnium admiratione, & quasi de religione esset suspectus, in eius locum substitutus est Guilielmus Pærus è Franciscano ordine Episcopus Sarisburiensis, quem in Cardinalium numerum cooptauerat Paulus. Sed quomodus ea assequeretur Pontifex intercesserunt diu, nempe nuntij deferentes eam dignitatem Pæro, detenti peruiam, atque mors Pæri superueniens, deinde Philippi Regi & Mariæ Reginæ intercessio apud sedem Apostolicam, vt sententia de Polo mutaretur, alioquin reuocato illo fore, vt omnia in Angliæ in peris ruerent, & Catholicæ religionis initia restaurata subneruarentur. Polus præclare tunc se sanctæ sedis vocem audire ostendit, siquidem à Roma ad eundem reueatus, insignia Legati crucem argenteam præferri solitam, aliaque seposuit, misitque Romam Ormanero, Pauli IV. a. nimum ita placatum inuenit, vt Polum exemplo

Christi ipsius, cui multa præter ius fasque obiecta sint, fuerit consolatus.

III Hæc ad initia An. 1557. fere gesta sunt, interea Maria Angliæ Regina, varijs curis domi pressa, & foris nullo solatio releuata quum esset etiam natura melancholica, viro etiam, cuius desiderium impatienter ferebat, absente, omni fere auxilio & solatio se destitutam cerneret, facile morbum contraxit: quo indies inualecente, Elisabetham, quam licet spuriam, ab Henrico VIII successioni destinatam, eamque constitutionem à regni Ordinibus approbatam esse non ignorabat, è custodia ad se euocauit, eamque in hæc promissa adegit: vt Maria è viuus sublata, Elisabetha as alienum omne è regio patrimonio dissolueret: vtque in religione vt i ea nunc est, nihil mutaret, nec hæresibus vllum locum concederet. Quæ licet Elisabetha (quæ Catholicam se hæctenus simulauerat, adeoque coram regio Senatu sanctissimum iuramentum interposuerat, velle vt prius terra sibi dehiscat, quam Catholicæ religioni vllum detrimentum inferri pateretur) quæ, inquam, licet Elisabetha promptissime facturam se recepisset; postea tamen insigni erga Deum & homines perfidia iisque deque habuit. Tandem vero Maria, accedente etiam aqua intercute, quum sacrum præsentem se celebrari iussisset, febre paulatim consumpta decessit: virilis animi femina, & tanto fastigio dignis virtutibus, ad inuidiam, dum vixit, orbata, dies mortis eius manifeste incertus eo quod fieri occultata mortis fama, vt interea hæretica factio rem suam ageret, telamque in posterum texeret. Hinc alij xv. Cal. Nou. alij Nov. alij 17. Nouemb. Anni 1558. mortuam scribunt. Eodem die sub tertiam noctis horam quum illa mane obiisset, è vita quoque demigravit Reginaldus Polus Cardinalis, vt non amplius quam xvi. horarum spacium inter vtriusque mortem interfuert; nec defunt qui venenis actum asserunt, sicque Angliæ ab irato flagitijs quæ multa sibi quotidie committebantur, Deo grauisime castigata, hæreticis iterum in prædam celsit. Nata fuit Maria quum moreretur, annos XLIII. & IX. menses, vno die minus: regnum vero tenuit annos v. & menses iv. in eo qui-

c. Reusnerus parte 5. operis Geneal. Henninges parte 4. operis Genealogici in Hispan & Angliæ Regibus.